

treball

**Proletaris
de tots
els països:
uniu-vos!**

SETMANAL

Òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Número 463

Barcelona, 11 de gener de 1977

Preu, 10 pessetes

a barcelona, per primera vegada des de 1939

PLE DEL COMITÈ CENTRAL

COMUNICAT

Durant els dies 8 i 9 de gener s'ha reunit a Barcelona el Comitè Central del PSUC, amb el següent ordre del dia:

- 1r. La situació política i la perspectiva electoral
- 2n. La preparació del IV Congrés.
- 3r. La lluita per l'alliberament de la dona.

En el primer punt va fer una intervenció inicial, en nom del Comitè Executiu, el secretari general del Comitè Central del PSUC, Gregori López Raimundo. Van intervenir a la discussió trenta-set membres del Comitè Central. El ple va aprovar els principis generals del programa electoral del Partit i va designar els companys que encapçalaran les seves candidatures al Congrés dels Diputats. Els primers noms són: Barcelona, Gregori López Raimundo; Lleida, Pere Ardiaca; Tarragona, Josep Solè i Barberà, i Girona, Carles Causa. Per al Senat, es va acordar proposar als altres partits democràtics catalans la presentació d'una candidatura conjunta, per la qual cosa no es van designar candidats propis.

Manuel Azcárate va dirigir una salutació al ple en nom del Comitè Executiu del Partit Comunista d'Espanya, durant la qual va confirmar el propòsit del company Santiago Carrillo de venir properament a Barcelona.

El secretari general del PSUC va fer el resum de la discussió i el ple va aprovar per unanimitat una declaració política redactada per una comissió designada a tal efecte.

El matí del dia 9 va fer una breu visita al ple Rafael Vidiella que, com que estava malalt el dia abans, havia adreçat una carta al Comitè Central.

En el segon punt de l'ordre del dia es va aprovar una carta als comitès i organitzacions del PSUC en la qual es fixa la data del IV Congrés del Partit per als dies 19 al

Els dos membres més veterans del Comitè Central:
Rafael Vidiella i el doctor Bonifaci

(Fotos "Treball")

22 de maig i les normes de discussió de les tesis i d'elecció dels delegats.

En el tercer punt es va aprovar una declaració sobre "La lluita per l'alliberament de la dona", preparada per una comissió de dones comunistes i discutida prèviament en reunions de quadres del PSUC.

Barcelona, 10 de gener de 1977

DECLARACIÓ POLÍTICA

DEMOCRÀCIA SENSE EXCLUSIONS

Aconseguir les set condicions fixades per l'oposició és l'objectiu polític fonamental del moment, objectiu que a Catalunya es concreta en la triple exigència de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia", expressada a bastament pel nostre poble.

(Text de la declaració a la pàgina 3)

* TOT EL PARTIT, EN LA PERSPECTIVA ELECTORAL

* PREPARAR, JA, EL IV CONGRÉS DEL PSUC

Antoni Gutiérrez, Gregori López Raimundo, Rafael Vidiella
i Manuel Azcárate

CAP A L'ALLIBERAMENT DE LA DONA (PÀG. 7)

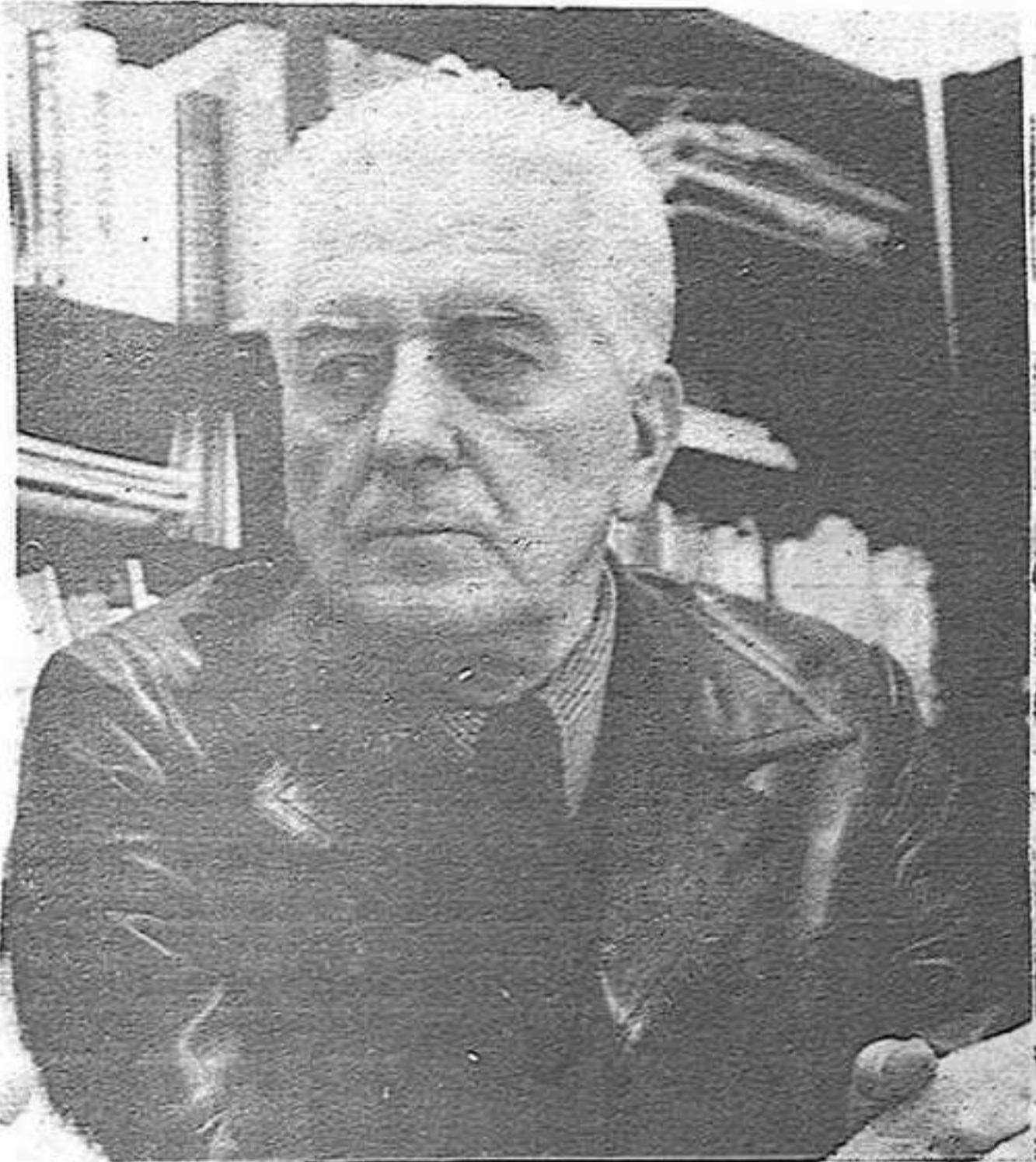
MANUEL MUÑOZ, FERIT

BRUTALITAT POLICÍACA

Manuel Muñoz Roman, de 50 anys, resident a Sant Adrià de Besòs, militant del PSUC i membre de les Comissions Obreres de la Construcció, fou greument ferit el passat dia 4 per una bala de goma disparada des de molt prop quan, en actitud completament passiva, es trobava amb altres companys davant l'Estació de França, prop del Mercat del Born, on no pogué celebrar-se el miting que havia convocat el Comitè Executiu.

Els metges d'urgència de l'Hospital Clínic, on fou traslladat immediatament després de l'agressió, van fer el diagnòstic següent: "Traumatisme escrotal amb hematoma i probable hematocele esquerre". El company Muñoz Roman es troba en observació clínica ja que hi ha el perill que li hagin d'extirpar un testicle.

Des de "Treball" denunciem aquesta nova provocació, que mostra la urgència de conquerir la democràcia sense exclusions.

BARCELONA: LÓPEZ RAIMUNDO

LA PRESENCIA DE VIDIELLA, TOT UN SIGNE

CLANDESTINAMENT PERÒ A BARCELONA

Encara a la clandestinitat, però aquesta vegada a Barcelona, s'ha reunit, els passats dies 8 i 9, el ple del Comitè Central del nostre partit. Només tres mesos han passat des de l'anterior ple, celebrat fora d'Espanya, i la situació és tota una altra. Gregori i Carrillo són legals, el ple del Comitè Central es reuneix a Barcelona. Però encara no hi ha amnistia i la reunió és encara clandestina.

Tres punts a l'ordre del dia: 1r: Examen de la situació política a través d'un informe del company Gregori. Presentació dels caps de les candidatures al Congrés per "províncies". Projecte de programa electoral. 2n: Carta normativa per a la preparació del IV Congrés del PSUC. 3r: Projecte de declaració "Cap a l'alliberament de la dona".

Manuel Azcárate, del Comitè Executiu del PCE, assistí com a invitat en representació del partit germà. Azcárate aprofità l'avinentsa per intervenir

sobre la situació política, que va definir com de canvi, la qual cosa comporta sempre inquietuds i resituar els problemes. Remarcà la necessitat de provocar un gran entusiasme en tot el Partit per afrontar la campanya electoral. Hem de ser electoralistes, en el bon sentit de la paraula, no hem de tenir por a "embrutar-nos". Caldrà exigir llistes electorals netes, controlar les votacions i les actes. Faran falta molts diners. D'altra banda, Azcárate es mostrà optimista respecte a la Comissió dels Nou, que considerarà allò que més s'assembla al Pacte per la Llibertat. També es referí als elements que feren possible la llibertat de Carrillo: l'acció de masses, l'acció dels aliats i la mobilització internacional.

Una altra presència que mereix ser destacada de forma especial fou la de Rafael Vidiella. El nostre veterà company féu acte de presència el dia 9 al matí. Dos dies abans havia manifestat el seu dubte de poder assistir perquè es trobava indisposat, per la qual cosa va adreçar una carta al Comitè Central. Per sort, el company Vidiella va poder acompanyar-nos durant una estona. La seva presència va ser rebuda amb gran alegria per tots els allí reunits.

En el primer punt de l'ordre del dia intervingueren trenta-set companys. No insistirem en els elements polítics perquè es recullen en la declaració del Comitè Central del PSUC que reproduïm en aquest número. Només direm que l'informe i, per tant, l'anada cap a les eleccions, va merèixer l'aprovació unànime del ple. Contràriament, la redacció del projecte de programa electoral que va presentar la comissió elegida per a la seva preparació fou rebutjada, malgrat que se n'aprovaren els principis fonamentals. La comissió encarregada de la redacció definitiva rebrà, per escrit, totes les esmenes que se li proposin i redactarà el document final, que es tornarà a posar a la consideració dels membres del Comitè Central.

La llista dels candidats a les eleccions per Barcelona queda encapçalada per Gregori López Raimundo, la de Lleida per Pere Ardiaca, la de Tarragona per Josep Solé i Barberà i la de Girona per Carles Causa.

Cal dir també que les llistes no estan completes, ja que encara no se sap els candidats que caldran per "província".

Això pel que fa al Congrés. Pel que respecta al Senat, es manté la idea d'anar a les eleccions en coalició amb altres forces.

El Comitè Central decidí convocar el IV Congrés del PSUC per a les darreries del proper mes de maig. La preparació d'aquest congrés es va veure molt lligada a la lluita electoral, a la conquesta de la legalitat i a la construcció del partit de cinquanta mil militants.

Finalment, s'aprovà la declaració "Cap a l'alliberament de la dona", document que representarà una contribució ideològica important a la problemàtica de la dona.

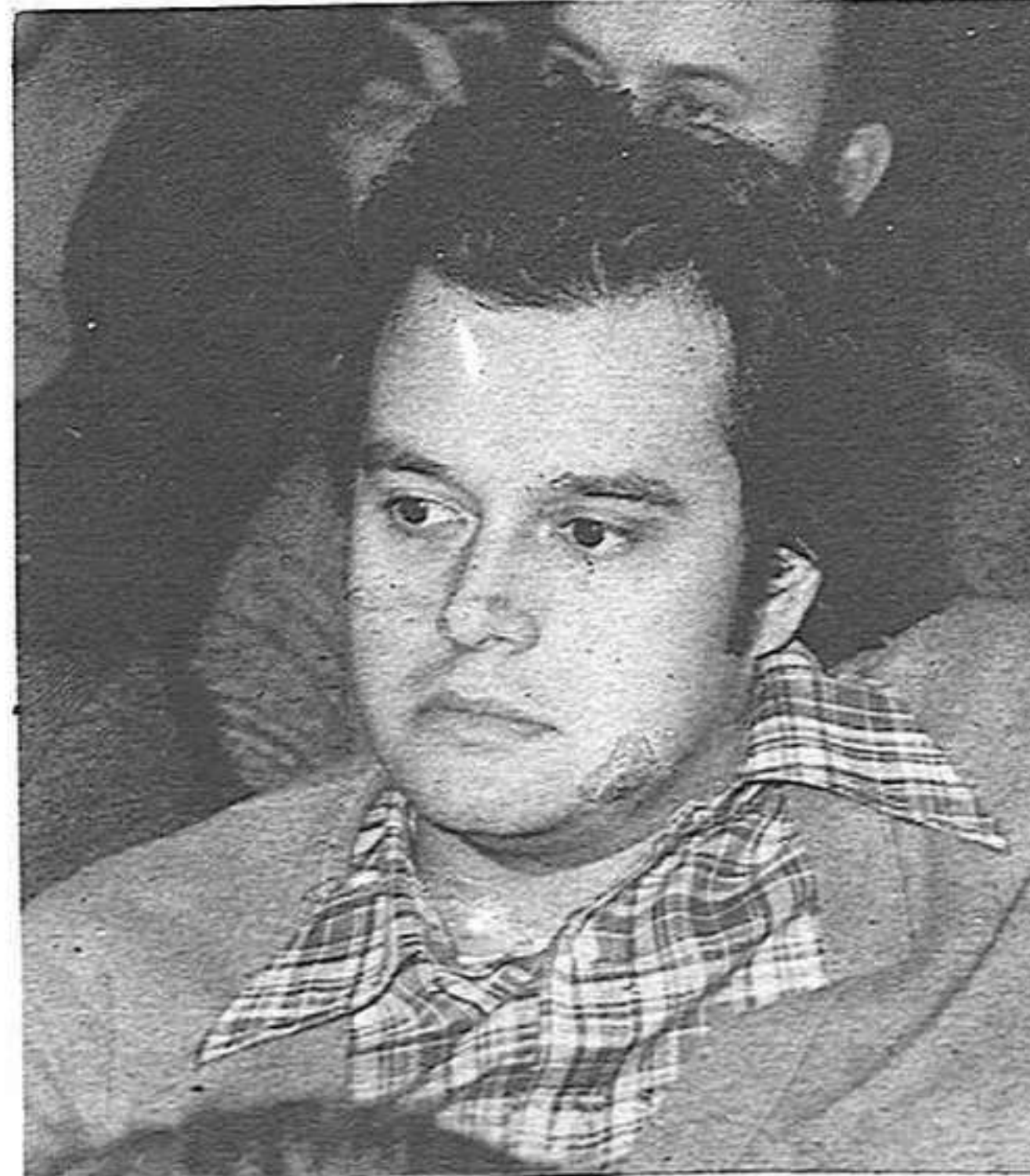

LLEIDA: PERE ARDIACA

ELS CAPS DE LLISTA

TARRAGONA: SOLÉ BARBERÀ

GIRONA: CARLES CAUSA

Fotos "Treball"

J. S.

DECLARACIÓ DEL COMITÈ CENTRAL

DEMOCRÀCIA SENSE EXCLUSIONS

La llibertat de Santiago Carrillo, la seva legalització, així com la desaparició del TOP, coincidents amb l'arribada de l'any nou, són signes inequívocs que 1977 pot ser l'any de la llibertat per tots els pobles d'Espanya.

Catorze mesos després de la mort del dictador, assistim al desmantellament de la "democràcia orgànica" creada pel franquisme; ens trobem davant una situació, fluida i contradictòria, que si bé no respon a les condicions d'una democràcia plena, tampoc no podem qualificar pròpiament d'immobilista.

Els hereus del "Régimen del 18 de julio", sota la pressió democràtica de la societat espanyola, han hagut d'anar més enllà dels seus propòsits inicials de fer canvis de façana en l'edifici del franquisme per deixar-ne intactes els fonaments. Del reformisme continuista del tàndem Arias-Fraga, hem passat a un reformisme -el del govern Suárez- que s'ha vist forçat a acceptar una part de les exigències de l'oposició democràtica. La ruptura democràtica, és a dir, la liquidació de les institucions franquistes i l'establiment d'institucions democràtiques, es configura així com un procés difícil i complex en el qual intervé no solament la pressió del poble i de les forces democràtiques, sinó també la repercussió que aquesta pressió exerceix sobre l'actitud del govern, que necessita fer cada cop més creïble la seva proposta reformista. En assumir una part de les exigències rupturistes, el govern del senyor Suárez ha aconseguit desdibuixar els perfils de la ruptura -perfectament nítids enfront del continuisme- però, alhora, ha contribuït a accelerar el procés de democratització efectiva del nostre país. I aquest procés esdevé ja clarament irreversible: ni les forces democràtiques tolerarien un retrocés, ni el mateix govern està en condicions de retrocedir si vol mantenir una certa iniciativa que li permeti de controlar el ritme dels canvis polítics.

Enfront del projecte governamental, consistent en atorgar una democràcia limitada que assegurí el manteniment dels ressorts fonamentals del poder en mans dels grups socials que l'han monopolitzat durant prop de quaranta anys, el conjunt de l'oposició reclama una democràcia plena que faci efectiu l'exercici de la sobirania del poble. Democràcia sense exclusions o democràcia retallada, heus ací el centre del combat polític, l'expressió concreta, avui, de la batalla entre reforma i ruptura.

El govern ha anunciat la celebració d'eleccions parlamentàries. L'anunci d'aquestes eleccions i l'exigència que es celebrin amb plenes garanties democràtiques han eixamplat la unitat de l'oposició, que ha encarregat a la "Comissió dels Nou" la negociació d'aquestes garanties amb el govern. L'inici efectiu de la negociació, que el govern no pot retardar ni un dia més després de la derrota apladora dels "ultres" en el darrer referèndum, és absolutament imprescindible per a seguir avançant cap a la democràcia autèntica. Per això, el Comitè Central del PSUC dóna ple suport a l'esmentada comissió i a la presència en ella de Jordi Pujol, secretari general de CDC, que representa la voluntat negociadora de l'Assemblea de Catalunya i d'un grup molt important de forces polítiques i sindicals catalanes. La presència de Catalunya a la "Comissió dels Nou" crea condicions més favorables per a la lluita pel reconeixement dels principis i institucions configurats a l'Estatut de 1932.

El Comitè Central del PSUC crida tots els catalans a donar suport a la campanya "Volem l'Estatut", promoguda per l'Assemblea de Catalunya, organisme que manté plenament la seva vigència al nostre país, contràriament a la idea expressada recentment pel senyor Tarradellas. El Comitè Central del PSUC entén que el discurs del president de la Generalitat expressa una posició utòpica i contrària als interessos de Catalunya, en insistir en la condemna de la negociació conjunta de l'oposició democràtica a nivell d'Estat amb presència catalana, contraposada amb la seva proposta de negociació separada, que ignora que la llibertat a Catalunya és indestruïble de la llibertat a tot Es-

panya.

El Comitè Central del PSUC considera que la promulgació de l'amnistia total és la mesura més urgent i constitueix una condició indispensable per a la normalització política d'Espanya. Crida, per tant, tot el poble de Catalunya a fer un nou esforç per imposar-la, ara.

La legalització dels partits i sindicats sense discriminació de cap mena és una premissa i una exigència del procés de democratització del país. Per aquesta raó, la discriminació que el govern intenta establir contra els comunistes és la negació mateixa de la democràcia. Aquesta discriminació apunta no solament contra els comunistes sinó també contra tots els qui reivindiquen les llibertats nacionals de Catalunya, Euskadi i Galícia, i tendeix a mantenir la classe obrera sotmesa a l'explotació i al domini del gran capital, consubstancials al règim franquista.

Aconseguir les set condicions fixades per l'oposició és l'objectiu polític fonamental del moment, objectiu que a Catalunya es concreta en la triple exigència de "Llibertat Amnistia i Estatut d'Autonomia", expressada a bastament pel nostre poble.

Facilitar l'acompliment de les set condicions és una responsabilitat indefugible del govern. Si no atén aquesta responsabilitat, les properes eleccions legislatives tindran el valor d'una paròdia que no servirà per legitimar ningú. En l'actual situació d'Espanya, caracteritzada per la manca de llibertats plenes, les eleccions han de servir per a elegir unes Corts Constituents plenament sobiranes que elaborin i aprovin la futura constitució del país. El PSUC expressa el seu convenciment que l'oposició democràtica unida està en condicions de convertir les eleccions de la reforma en eleccions plenament lliures a Corts Constituents.

Amb aquest convenciment, el PSUC ha aprovat els principis generals del seu programa electoral i ha decidit nomenar els companys que encapçalaran les llistes del Partit a les properes eleccions.

La voluntat del PSUC de ser present a la campanya electoral és una expressió de la decisió dels comunistes catalans de no cedir ni un pam de terreny al reformisme, de guanyar la llibertat sense exclusions, de conquerir l'amnistia, de contribuir a crear una correlació de forces que faci possible el restabliment de l'Estatut. Els comunistes considerem la campanya electoral com una gran batalla política que permeti imposar els set punts acordats per la "Comissió dels Nou" i afermar, alhora, de manera rotunda, la nostra presència en la vida pública del país.

D'acord amb la importància d'aquesta batalla, el Comitè Central del PSUC crida totes les seves organitzacions i militants a preparar efectivament la campanya electoral i a fer-ho com si ja fóssim legals, sense esperar la convocatòria electoral formal ni l'anunci de la nostra legalització. Tota l'activitat del Partit ha de situar-se des d'aquest moment en la perspectiva electoral com la forma més adequada per a guanyar, en el transcurs de la campanya, la democràcia plena, sense exclusions.

(passa a la pàgina següent)

APROVADES PEL COMITÈ CENTRAL

EL IV CONGRÉS: LES NORMES PREPARATÒRIES

- * DISCUSSIÓ INTERNA I POPULARITZACIÓ DEL PROJECTE DE PROGRAMA
- * ELECCIÓ DEMOCRÀTICA DELS DELEGATS

- * NOVA CAMPANYA DE RECLUTAMENT "PROMOCIÓ IV CONGRÉS"
- * RECAPTAR 16 MILIONS DE PESSETES

ALS COMITES I ORGANITZACIONS DEL PSUC:

Companys:

El ple del Comitè Central del passat setembre va decidir: "Convocar el IV Congrés del PSUC i considerar el Projecte de Programa com a tesi dels debats preparatoris del Congrés".

En compliment d'aquesta decisió, considerem que, a partir d'aquest moment, cal iniciar la preparació del IV Congrés d'acord amb les normes següents:

1a. Totes les Agrupacions i Comitès del PSUC procediran a discutir col·lectivament el Projecte de Programa -dedicant-hi les sessions que siguin necessàries- i redactaran, com a conclusió, una resolució que expressi el criteri majoritari de cada Agrupació o Comitè, i que inclogui les propostes de modificació del Programa que es creguin oportunes. També es podran fer propostes de modificació del text dels Estatuts del PSUC, que caldran ser adaptats pel IV Congrés a les condicions de legalitat que el Partit està en camí de conquerir. Les propostes de modificació del Projecte de Programa i dels Estatuts seran incloses en un butlletí intern titulat TRIBUNA DEL IV CONGRÉS DEL PSUC que el Comitè Executiu editarà i distribuirà per tal de facilitar el debat que ha de precedir el Congrés.

ARA ÉS DEMÀ

Ara és demà. No escalfa el foc d'ahir ni el foc d'avui, i haurem de fer foc nou. Del gran silenci ençà, tot el que es mou es mou amb voluntat d'esdevenir.

I esdevindrà. Les pedres i el camí seran el pa i la mar, i el fosc renou d'ara mateix, el càntic que commou l'àmfora nova plena de bon vi.

Ara és demà. Que ploquin noves veus pel vespre tèrbol, que revinguin deus desfocoses d'amarar l'eixut.

Tot serà poc, i l'heura i la paret proclamaran conjuntament el dret de vulnerar la nova plenitud.

Miquel Martí i Pol

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA
40 ANYS DE LLUITA

Cartell editat pel Comitè Local de Vic

El butlletí inclourà també -totalment o parcialment- els vots particulars redactats pels companys que hagin quedat en minoria en les discussions col·lectives i que vulguin fer propostes diferents i addicionables a les formulades en les resolucions aprovades per majoria en les Agrupacions o Comitès dels quals formin part, com també les formulades per simpatitzants i que es considerin d'interès.

2a. Cada Agrupació i Comitè del PSUC promourà una campanya de difusió i popularització del Projecte de Programa dins del seu àmbit d'acció, utilitzant, especialment, formes obertes (conferències, col·loquis, assemblees, articles a la premsa, debats a la ràdio, etc.), de manera que s'interessi en la discussió del Projecte de Programa la major part possible de la població.

3a. Al mateix temps, caldrà que els Comitès Comarcals i de les Federacions de Barcelona promoguin reunions sectorials (d'ensenyants, de tècnics, de professionals, de dones, de dirigents obrers, camperols o del moviment popular), en les quals s'elaborin ponències que desenvolupin i enriqueixin les formulacions del Projecte de Programa pel que fa a la seva problemàtica sectorial, ponències que han de contribuir a donar una més gran projecció de masses al debat preparatori del Congrés.

4a. Com a conclusió de la discussió del Projecte de Programa, i després de ser aprovada la resolució corresponent, cada Agrupació elegirà democràticament els seus delegats al Congrés, en la proporció d'un delegat per cada cinquanta militants o fracció més gran de vint-i-cinc. Només podran participar en aquesta elecció els militants que estiguin al corrent de la cotització i hagin pres part en la votació final de la resolució sobre el Projecte de Programa.

5a. Els Comitès Locals, de Sector o de Secció organitzaran plens on sotmetran a discussió i aprovació la seva pròpia resolució sobre el Projecte de Programa i en els quals s'elegiran els delegats al Congrés que els corresponguin, en la proporció d'un per cada cinquanta militants o fracció més gran de vint-i-

cinc, deduits aquells que hagin designat les agrupacions amb més de cinquanta militants. (Això vol dir que el ple local, de Sector o de Secció d'organitzacions que tinguin, per exemple, un total de 400 militants, amb agrupacions de més de cinquanta militants que ja han elegit, per exemple, quatre delegats, haurà d'elegir quatre delegats més; i, si aquestes organitzacions no tenen cap Agrupació de més de cinquanta militants, el ple elegirà els vuit delegats.)

6a. Els Comitès Comarcals (i de les Federacions de Barcelona) organitzaran plens comarcals a fi de sotmetre a discussió la seva resolució sobre el Projecte de Programa i designar un delegat més al Congrés per cada dos-cents militants.

7a. També seran delegats al Congrés, amb veu i vot, els membres del Comitè Central i els secretaris generals dels Comitès d'agrupació, secció, sector, localitat, comarca o federació amb més de dos-cents militants.

8a. El Comitè Executiu convidarà a participar en el Congrés, amb veu però sense vot, companys que destaquin en els moviments de masses, en tasques depenents del Comitè Executiu i en la vida político-social i cultural del país.

9a. Les sessions del IV Congrés del PSUC es realitzaran entre el 19 i el 22 del proper mes de maig de 1977.

Cal fer arribar les resolucions al Comitè Executiu amb la major rapidesa possible, i el nom dels delegats al IV Congrés ha d'estar en mans del Comitè Executiu abans del 30 d'abril de 1977.

10a. La preparació del IV Congrés del PSUC, coincident en el temps amb la campanya electoral, ha de coronar la batalla per imposar a tot arreu la presència pública del Partit, per atraure a les nostres files desenes de milers de treballadors de les grans empreses, de camperols, de dones i de joves, per arribar als 50.000 militants que el ple del Comitè Central del darrer setembre va fixar. Amb aquesta orientació, i tenint en compte que el passat 31 de desembre es va tancar la campanya del 40 aniversari del PSUC, el Comitè Central decideix d'obrir una nova campanya de reclutament de nous militants amb el títol "Promoció IV Congrés del PSUC".

11a. El compliment de les tasques fins aquí assenyalades exigirà mitjans financers excepcionals que no podríem reunir mitjançant tan sols la cotització a la qual tot militant està obligat. Es per això que el Comitè Central acorda obrir una campanya extraordinària d'ajut al Partit que es fixi com a objectiu recaptar setze milions de pessetes en el curs de l'any 1977.

Barcelona, 9 de gener de 1977

EL COMITÈ CENTRAL DEL
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT
DE CATALUNYA

ARRIBAR ALS 50.000 MILITANTS

DECLARACIÓ DEL COMITÈ CENTRAL

CAP A L'ALLIBERAMENT DE LA DONA

El Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya comprova, amb satisfacció, que, en l'etapa pre-democràtica que vivim, la lluita per l'alliberament de la dona i la incorporació de les dones al combat general per la llibertat han fet progressos.

Després de les Jornades Catalanes de la Dona, que van aplegar més de tres mil dones de tot Catalunya, l'activitat pel que fa als problemes de la dona ha augmentat sensiblement. S'han creat grups a les comarques, als pobles, als barris de les grans ciutats. Han sorgit moltes associacions i entitats. El fet que les dones hagin pres més consciència dels seus propis problemes ha comportat una major presència femenina a les lluites reivindicatives i socials, alhora que ha facilitat que les forces progressistes comencin a veure la importància de la lluita per l'alliberament de la dona.

No és solament als barris i als pobles que la dona lluita contra la seva discriminació. La dona treballadora reclama els seus drets a la fàbrica, al taller o l'oficina, participa a les assemblees i en les vagues. També la dona del camp, tan marginada dels avenços i de les petites comoditats que el progrés comporta, comença a organitzar-se i a lluitar; per exemple, per aconseguir la seva incorporació a la Seguretat Social en les mateixes condicions que l'home.

.....

Sota la dictadura franquista s'ha imposat molt més encara la ideologia reaccionària, autoritària i patriarcal que assigna a la dona un paper secundari en la societat, que la reclou en la llar amb les funcions de mare i esposa, com a conservadora i transmissora d'aquella ideologia. Aquest pensament reaccionari ha obtingut el suport de l'església oficial, que ha pretès de donar valoracions morals a allò que no és altra cosa que explotació i marginació. S'ha entronitzat una doble moral, en funció del sexe, reflectida en les lleis que castiguen les dones per actes que no són mereixedors de càstig quan els comet un home, que priven la dona de fer servir avenços científics com són els contraconceptius, impeding-li la seva realització en l'aspecte sexual.

La situació actual ens exigeix de lluitar en tots els fronts per arribar a assolir les llibertats democràtiques que, a Catalunya, passen per la restauració provisional de l'Estatut del 1932.

Les dones, a les quals el feixisme va arrabassar no solament el dret de ciutadanes sinó també el de persones, han d'incorporar-se en massa a aquesta lluita. Això serà la garantia que en la futura democràcia hom tindrà en compte llurs drets.

Cal remarcar que, per a la dona catalana, les pèrdues que l'adveniment del franquisme va comportar varen ser doblement greus. A més a més de les lleis dictades per la República, durant el govern de la Generalitat es van aconseguir moltes millores, com l'ensenyament mixt unitari, la igualtat davant dels tribunals, la reforma eugènica de l'avortament i moltes altres. Per tant, la lluita pel restabliment de l'Estatut comprèn totes aquestes reivindicacions.

L'opressió de la dona ve determinada històricament per la divisió del treball i de les funcions socials segons el sexe, amb la consegüent menysvaloració dels treballs assignats a la dona. Aquesta situació es consolida a partir del naixement de la propietat privada i l'adveniment de la família patriarcal. Segons les condicions econòmiques i dels mitjans de producció, l'estat d'opressió de la dona ha pres formes diferents. El capitalisme s'aprofita de la unitat econòmica de la família, i la ideologia i els valors culturals d'aquesta societat s'orienten a protegir i reforçar l'existència de la família.

A partir d'aquesta anàlisi ens podem plantejar la relació intrínseca entre l'opressió de la dona i l'opressió de classe. Es a dir, que la lluita per l'alliberament de la dona és no solament legítima sinó també revolucionària. No podem concebre l'alliberament de la dona sense socialisme, ni el socialisme sense l'alliberament de la dona.

La lluita de classes s'adreça, directament, a un canvi d'estructures econòmiques, polítiques i socials. Però si el canvi no va acompanyat d'una revolució en les mentalitats, no hi ha garanties d'obtenir un socialisme de debò,

sense cap mena d'opressió.

La divisió del treball entre els sexes, que reclou la dona en les tasques de la llar, és discriminatòria i socialment injusta. El sistema capitalista té interès a mantenir les coses com són ara, perquè això li permet d'assegurar la reproducció i mantenir la força de treball a càrrec de les famílies treballadores. Endemés, la mestressa de casa, en romandre aïllada, és fàcilment manipulable per les ideologies conservadores i reaccionàries, que el sistema establert li transmet pels mitjans de comunicació.

El treball social, productiu, és l'element més dinàmic de la nostra societat. És font de totes les transformacions. Com a primera etapa del seu procés d'alliberament, la dona s'ha d'incorporar al món productiu. Cada vegada hi ha més dones que, en casar-se, no deixen pas la feina, tant per raons econòmiques com per no haver de dependre totalment del sou del marit.

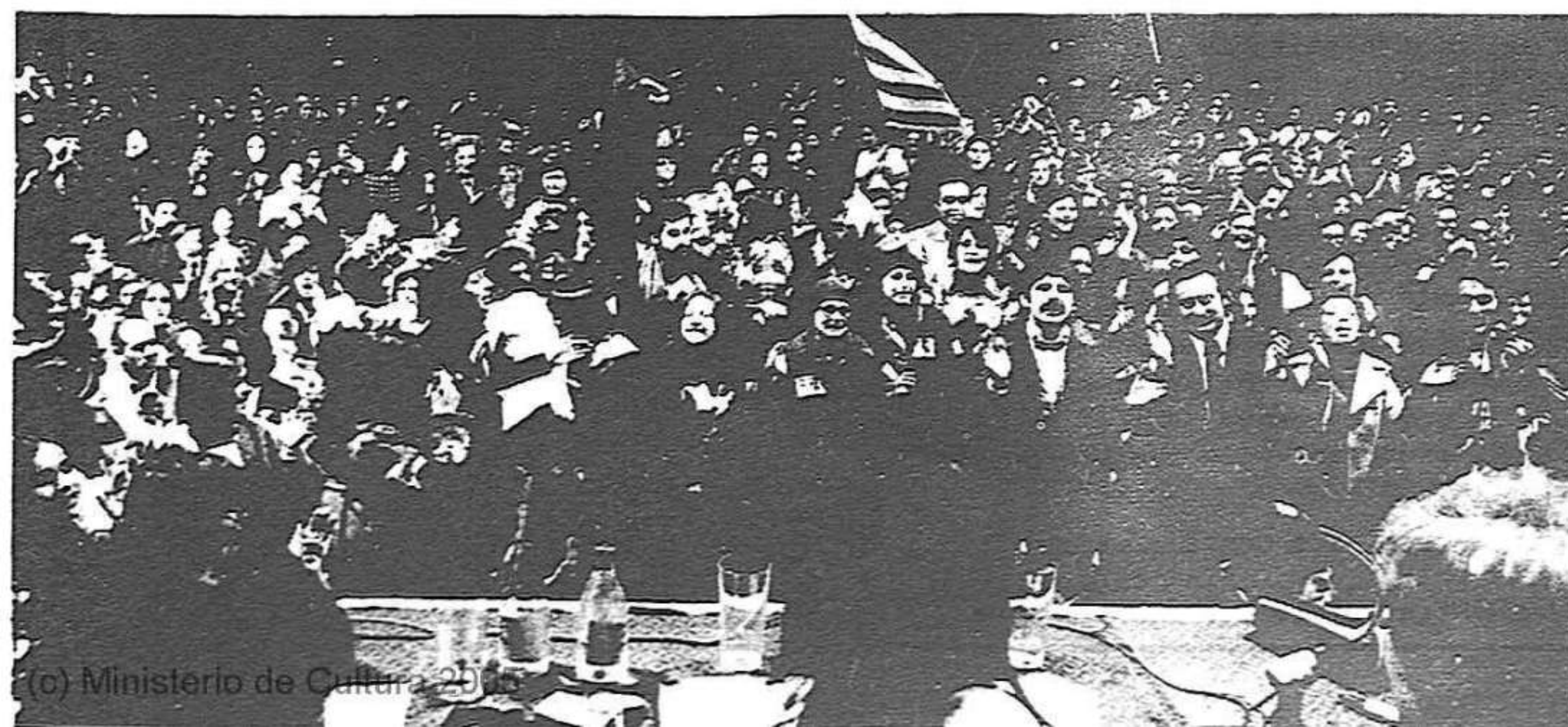
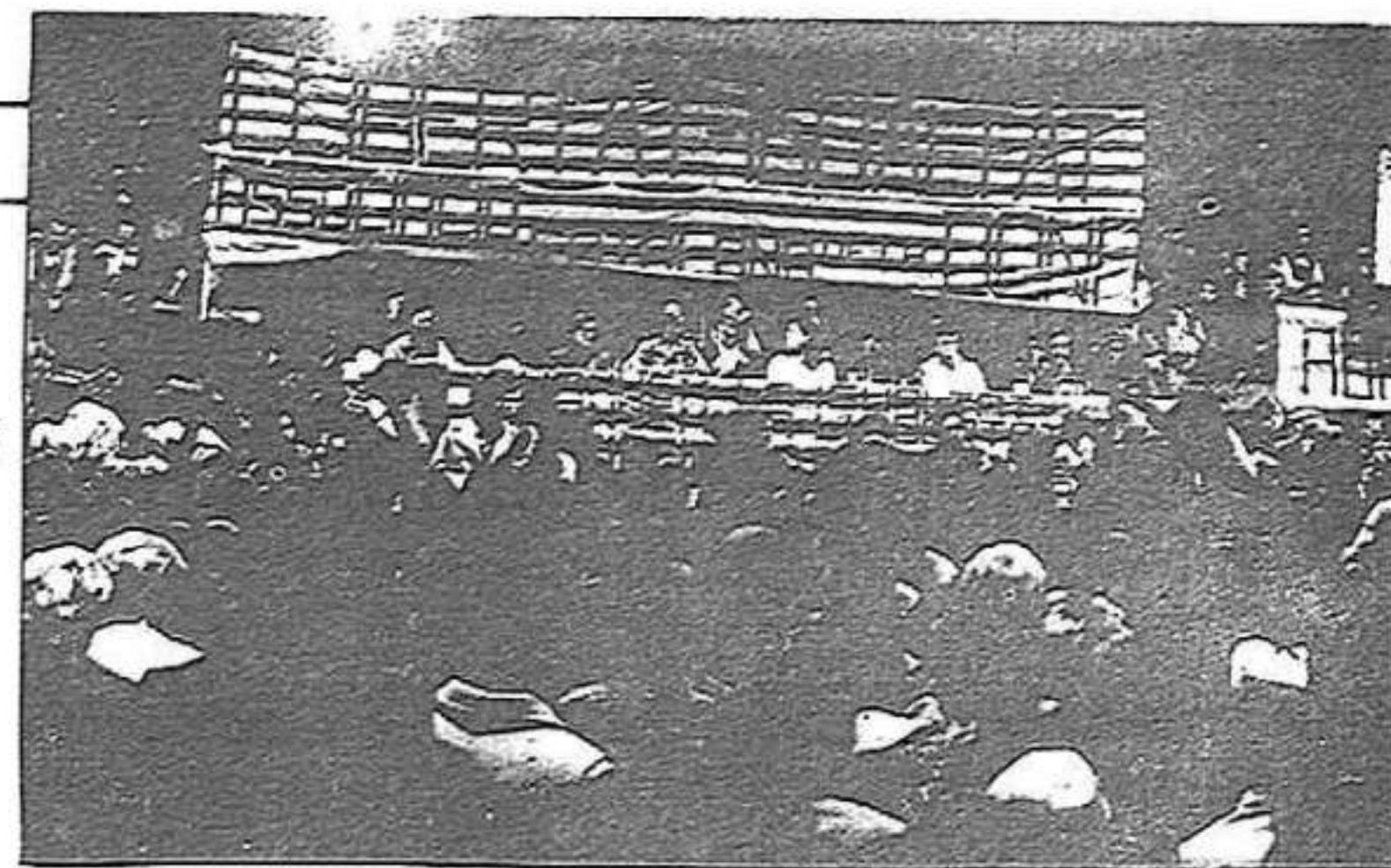
La dona treballadora pateix una doble explotació. Té dificultats de promoció. Li barren les portes a la professionalitat. No hi ha dones electricistes, ni mecàniques, ni torneres, no solament perquè no hi ha escoles professionals per a elles, sinó també perquè no trobarien feina després. Es reserven, per a les dones, tasques absurdament denominades "femenines": mecanògrafes, auxiliars químics, infermeres, mestres... Això vol dir sous més baixos que els homes, que poden accedir a feines més qualificades. Els comunistes hem de lluitar perquè el moviment obrer faci seves les reivindicacions de la dona treballadora i les inclogui en les plataformes de convenis, la qual cosa es fa ara molt tímidament. Només així aconseguirem la incorporació massiva de les dones al moviment obrer, dins del qual no s'ha de menysprear llur capacitat ni se'ls ha de barrar el pas als llocs dirigits.

Les tasques de la llar i la cura dels fills són una grossa limitació per a la dona treballadora casada. La necessitat de guarderies és cada dia més urgent. Però això no bastarà. La dona treballadora no podrà assumir el seu paper si el seu company no pren la part que li pertoca en les tasques de la llar i en l'educació dels fills. Cal cercar noves formes de relació familiar i una nova estructura del treball domèstic. Els comunistes hem de tenir una actitud oberta pel que fa a experiències noves en aquest sentit.

.....

El Comitè Central del PSUC considera que és deure dels comunistes plantejar-se la lluita contra l'opressió de què és objecte la dona com una part del combat per trobar formes de vida més justes, enriquidores i gratificadores per a tots els membres de la societat.

(passa a la pàgina 8)

DECLARACIÓ DEL COMITÈ CENTRAL

CAP A L'ALLIBERAMENT DE LA DONA

(ve de la pàgina anterior)

No basta que la dona faci tasques de solidaritat, o de suport a la lluita del marit. Tampoc no n'hi ha prou que participi a la lluita general. A més a més, cal que les dones plantegin col·lectivament les reivindicacions específiques del seu sexe. Hi ha tota una colla de discriminacions que la dona pateix en aquesta societat, pel fet de ser dona. En les lleis, en la feina, en l'educació, la família, la relació sexual... Per lluitar-hi contra, cal el treball concertat de milers de dones, de procedències diferents, que lluitin, almenys en aquesta etapa, dins d'un moviment feminista.

El PSUC creu en la necessitat, avui, d'un moviment unitari de dones pel seu alliberament, amb participació de diferents tendències polítiques i socials perquè sigui possible la incorporació de milers de dones. Cal combinar les formes de lluita més adients a cada lloc i a cada moment, i les reivindicacions possibles en l'etapa democràtica i altres que porten a l'opció socialista del moviment.

Les darreres mobilitzacions han palesat que la consciència de la dona pel que fa als seus propis problemes és una realitat i que les dones estan disposades a sortir al carrer per conquerir els seus drets.

Per feminisme ja no és tasca d'un grapat de dones, sinó de tota persona que realment vol transformar la societat. De tota persona que pren una opció conseqüent per tal que dones i homes puguin realitzar-se com a persones.

El Comitè Central del PSUC constata que, tot i els avenços que hi ha hagut, encara és feble el treball del Partit en el terreny de l'alliberament de la dona. Reconeix, també, que la marginació de la dona es reflecteix en les nostres pròpies files encara.

L'avenç que hi ha hagut entre la I i la II assemblees del PSUC "Cap a l'alliberament de la dona" ha estat notable. A gairebé totes les organitzacions s'enregistra un interès pel treball en aquest front. Cal, però, avançar molt més i fer de la lluita per l'alliberament de la dona una cosa de tots els militants, dones i homes. És important que, a escala individual també, cada home militant prengui consciència d'aquest problema i actuï en conseqüència.

Ens pronunciem per la militància conjunta d'homes i dones en el Partit. El contrari fóra establir a casa nostra la discriminació que critiquem i contra la qual lluitem. Endemés, aquesta lluita arrelarà millor en el Partit amb la militància conjunta.

En casos especials, i com a forma transitòria, caldrà, però, acceptar la militància en organitzacions pròpies de dones. També caldrà trobar formes de militància adequades per a les dones que, tot i sentir-se comunistes, no es decideixen a ingressar al PSUC per por a no tenir prou temps i per altres reïels. Si entenem els problemes de les dones i lluitem pel seu alliberament, superarem les dificultats que ara impe-

Al C.C. del PSUC

Estimats companys:
Desitjau tenir el goig d'estar entre vosaltres i fruit de les vostres deliberacions - que esteu sempre i sempre en aquest reuion del Comitè Central. La meua presència salut no m'ho permet i només us demano que em permeteu enviar-vos a tots la meua salutació més fraternal.

A l'ensenyament i aprofitant que esteu reunint, per me encara agraeixo que, en la general lluita per l'amnistia - en la qual tant es distingeix el nostre Partit - hagueu enviat el meu retorn "llicència" a Catalunya. No us esteu enyi que per les cometes a la paraula "llicència" puix com no em considero un comitè excepcional i he vist "afaitar" col·lectivament amb a altres amnististes - estat comunistes - je tinc sempre la meua barba a remolc remolc. I deixó us vull parlar sintèticament i no per fer-me una qüestió personal, sinó per elevar aquesta a categoria general puix tots els x espanyols - catalans o castells, llans, bascs o andalusos, galleses o aragonesos, etc. - fa regles i regles que som governats sense llibertat democràtica i personal total i real.

Rafael Vidiella: Fragment de la seva lletra al Comitè Central

deixen que milers de dones vinguin a les nostres files i ocupin llocs de responsabilitat.

Però no solament una més gran comprensió, dins del Partit, de la discriminació que pateix la dona és la solució. Els comunistes ens hem d'esforçar per portar el debat al conjunt de la societat, perquè les masses prenguin la qüestió de l'alliberament de la dona.

El Comitè Central del PSUC crida tots els comunistes, homes i dones, a treballar perquè les masses compreguin i acceptin la lluita per l'alliberament de la dona, en el marc més vast de la lluita per l'alliberament de la societat.

EL COMITÈ CENTRAL DEL
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT
DE CATALUNYA

Barcelona, 9 de gener de 1977

Per iniciativa de l'Associació de Familiars i Amics de Presos Polítics, una delegació del PSUC, formada per Gregori López Raimundo, Miquel Núñez i Joan Busquet, s'ha entrevistat amb una representació de familiars dels presos Frederic Sánchez Juliachs, Ramon Llorca López, Josep Lluís Pons Llobet, Joan Manzaneres Ros, Llorenç Jurado Pérez, Jordi Casanellas Rosell, Josep Ma. Palomas Santamaria, Josep Llamola Camprodon i Miquel Inglès Pedrero.

S'han examinat els resultats de la campanya "Per Nadal, tots a casa" que, malgrat no haver assolit plenament el seu objectiu, ha aconseguit una més gran identificació de tot el poble amb l'exigència d'amnistia, exigència que l'oposició ha col·locat en primer pla en la seva proposta de negociació amb el govern.

S'ha constatat l'absoluta coincidència en assenyalar que l'amnistia constitueix el principal problema polític del nostre país. La delegació del PSUC ha expressat el seu total suport i adhesió a totes les iniciatives que es realitzin en pro de la consecució de l'amnistia total.

Entre aquestes iniciatives, s'ha coincidit a destacar, com les més importants, les següents: El Congrés de Familiars de Presos Polítics, que es farà el proper dia 30 a Sant Sebastià. La realització de l'ajornada manifestació ciutadana, que s'havia d'haver fet el passat 19 de desembre. La carta oberta a tots els ajuntaments de Catalunya, perquè prenguin posició a favor de l'amnistia total.

Ambdues delegacions han expressat llur convicció que totes les forces polítiques catalanes prestaran suport a la nova campanya "Abans de les eleccions, amnistia sense exclusions", proposada pels familiars dels presos polítics.

L'Associació de Familiars i Amics de Presos Polítics continuarà els seus contactes amb totes les organitzacions polítiques i sindicals de Catalunya, en suport de la campanya per l'amnistia total.

EL PSUC AMB ELS FAMILIARS DELS PRESOS

ABANS DE LES ELECCIONS

AMNISTIA SENSE EXCLUSIONS

